

ESPEKTAKULOA ETA IKUSLEAK

Politika jarduera aspaldian telebistarako espektakuloa bilakatu dela gauza jakina da. Ideiak baztertu dituzte irudiari bidea emateko. Garrantzitsuena ez da jendearen arazoak konpontzeko ematen diren irtenbideak, hemen inporta duena da, ea nor den goapoena , nor da hoberena gitarra jotzen, nork kontatzen duen txiste graziosoena. Tele 5k antolatu beharko luke beste reality show, "Parlamentua, politikoen etxea". Hara bidaliko genuke politikari taldetxo bat, zuzenean ikusteko nola negoziatzen dute, orain honek gorroto dio beste horri, segituan, negarrez itota barkamena eskatzeko -Bai maite zaitut baina audientziak beste horrekin negoziatzen eskatzen du, barkatuko nauzu gobernutik at uzteko, nominatzen bazaitut laztana?-

Gutxi gora bera hau da telebistan egunero ikusten ari garena, espektakulo higuingarri bat, nik ez dut ezer asmatu. Egia da errealtateak fikzioa gainditzen duela ...

Eta guk pertsonak ikuslearen papera onartu behar dugu? Agintzen digutenean txaloka hasi behar dugu? Gure arazoak larriegiak dira ikusle hutsik bezala jokatzeko. Politikarien ebatziek eragina zuzena duten gure bizitzan. Haiek erabakitzen dute zenbat joango dira langabeziara, nolakoak izango diren pairatuko ditugun lan baldintzak, baserritarrei inposatuko dizkiete esne kuota, nondik etorriko dira salduko dizkiguten arropak, kontsumituko dugun uraren kalitatea, eta abar, eta abar ... Gure bizitza haien eskuetan utzi dugu, erosoagoa omen da ikusle izatea bizitzaren protagonista izan baino.

Duela ez hainbeste kaleak eta plazak okupatu genuen "zuek ez zarete gure ordezkariak" oihukatuz. Ahaztu zaigu egun horietan bizitza guk eraikitzen ari ginela? Benetan pentsatzen dugu boto bat emanez arazoak konpontuko zirela?

Hain inozoak gara?

Sartu gaituen zulotik ateratzeko, lehengo urratsa telebista itzaltzea izan behar da, uko egin behar diogu ikusle papera izateari, pertsonak gara eta pertsonak bezala jokatu behar dugu, bizitza espektakulo bat ez delako, guk idatzi behar dugu bere gidoia.

EUROPATIK DATOZEN BERRIAK

Itsasontzi bat hurbiltzen ari da Lebos kosta aldera, bat-batean olatu kolpe batek irauli egiten du ontzia. Barruan zetozen pertsonak laguntza eske oihukatzen hasi dira. Zitzu bizian ailegatu da fuera borda bat, bost boluntariok, denbora galdu gabe lortzen dute uretan daudenak erreskatatzen eta hondartzara abiatzen dira. Han polizia dago, laguntzera etorri dira? ezta pentsatu ere, pertsonak trafikagai hartzea leporatuta atxilotuta eramaten ditu boluntarioak.

Danimarkako parlamentuak onartu du migrantek daramaten dirua edo harribitxiak konfiskatzea. Helburua da pertsonak hauek sortzen omen dituzten gastuak kobratzea, horretarako bakoitzari kobratuko zaio 400 euro. Hau entzunda pentsatu behar genuke Danimarka herri pobrea dela, Jordania, Egipto parekoa omen da.

Melillako CETIan lau Xiriok gose greban daude, Españaiko gobernuak ez dielako argitzen zein den euren egoera legala. Gerratik ihes egiten dutenentzat ez dago pasatzerik. Mugak, harresiak eta kontzertinak, besterik ez dago haientzat.

3500 pertsonak ito dira pasa den urtean Mediterraneoan. Afrikatik, Asiatik bidaiatu, basamortuak zeharkatu eta ikaragarritzko arriskuak gainditu zuten. Ez guk egiten dugun bezala, sasi abentura bat bizitzeko edo turismo egiteko. Ez, pertsona hauek bilatzen zuten askatasuna, bizi modu hobea, justizia ... eta amets hori betirako, lo zorroan itsas sakonean geratu da. Haiekin batera hondoratzen ari da gure etorkizuna.

Albania eta Kosovo arteko muga pasatzeko afanenean dira familia batzuk, lurra zurituta dago, elur malutak ikusten dira pantailan. Pertsonen oinetakoak ez dira egokienak estrata

elurtuta horietatik ibiltzeko, gure markako txubaskeroak edo forro polarrak ordeztu, mantak, zamarrak eta eskura bildutako jantzi eskasak janzten dituzte. Hotza, poliziaren mehatxuak, gobernuen haserrea duten etsai, baina aurea jarraitzen dute, iparraldera, han dute jomuga. Bizi duin bat bilatzen dutela pentsatzen ari naizen unean, tabernako barratik entzuten dut ahots batek agintzen – ken ezazu berri malaparta hori eta jarri futbol partidua- Nire kafe ordaindu dut eta etsituta atera naiz tabernatik.

Elkarrizketa: KARRIKIRI ELKARTEA

– Kontaiguzu Karrikiriren bizitza, nola sortu zen ... zertarako ...

Iruñean jaio eta Iruñeko euskal komunitatearen alde lan egiteko asmoz 1995ean sortutako taldea da Karrikiri. Lan dinamikari heldu nahi izan diogu hasieratik: euskaldunen parte hartze zabala, irekia eta eraikitzailea bultzatuz. Euskararen erabilera bermatu nahian, euskaldunen artean zubi sendoak eraikitzen saiatu gara eta horretarako euskaldun guztiok giltzarri garelako sinistuta gaude.

– Zein da zuen barruko funtzionamendua?

Momentu honetan elkarteak bi langile ditu: bulegari bat eta dendari bat. Elkarteak zerbitzu eta eskaintza desberdinak kudeatzen ditu bazkideen eta bolondresen elkarlanarekin. Jarduera desberdinetan parte hartzen dugu elkarlan honen fruitu eta elkarteak talde lan desberdinak ditu koordinatuta: komunikazio taldea, bazkidetza taldea etab...Guretzako garrantzitsua da indarrak batzea eta hauek kudeatzea modu eraginkor baten. Izan ere, zenbait eta partaide gehia go izan errazago eramango baititugu aurrera gure egitasmoak.

-Ezaguna da zuek beti bermatu duzuela zuen alderdiko eta instituzioarekiko independentzia

ideologikoa eta ekonomikoa, nola lortu duzue?

Baliabide propioak izatea ezinbestekotzat jotzen dugu inongo menpekotasun ekonomikotik ihes egin ahal izateko. Autonomia ideologikoari dagokionez, gure helburuekin lotuta dauden gaiekin soilik aritzen gara, bestelako gaietan talde bezala sartu gabe. Gure bazkidetza kanpaina berriak dioen bezala: ametsetan, Iruñean, elkarrekin eta karrikan erabilerarako aukerak ematen ditugu eta euskaldun guztien motibazioa piztu, lehen esan bezala per tsonen ar teko harremanak erraztuz eta taldeak kudeatuz.

– Azken bolada honetan zertan ibili zarete? Ekimen berrietan sartuta zaudete?

Euskarak Iruñean jada bere egutegi propio bat izatea lortu dugu. Orain Abenduan “Euskarak 365 egun” kanpainari bide ematen gabiltza eta aurreko hilean bazkidetza kanpaina berria hasi genuen. Azoka desberdinetan parte hartu dugu emaitza honekin eta gabonen atarian Olentzeroren aurtengo iristea eta Karrikiri dendako eskaintzak prestatzen gabiltza. Gainera, Urtarrilean hasiko den helduentzako euskarazko Antzerki lehen tailerra martxan jarriko dugu. Kondestable jauregian izango da euskaraz aritzeko aukera. Bestalde azaroaren 16an hasi eta 30arte Haur Literaturan urte honetan egon diren nobedadeen erakusketa dugu hitzaldi oso interesgarriekin.

– Instituzioetan aldaketa politiko gauzatu da, horrek ekarriko dio aldaketarik euskararen mundura? Zer eskatzen diezu aldaketa bultzatu duten alderdiei?

Aro berri baten hasieran gaude, itxaropenez bizi dugu hasiera berri hau. Ditugun proiektu desberdinak aurrera eramateko baliabideek bultzada handia ematea nahi dugu eta alde horretatik pasa diren urte xuhurrei amaiera ematea gustatuko litzaiguke. Aurrerapauso handiak daude oraindik egiteko. Gure helburuak lortzeko jarraituko dugu eta elkarlana benetako izatea nahiko genuke, denborak esango digu

Aurrera Korrika!

AEKri eta KORRIKari eskainitako babesak *BIDEAN*

ikus dezakezue.

Bultza dezagun #KORRIKA:

LAGUNTZAILE izateko AEKren euskaltegietan, KORRIKA dendetan edo *HEMEN
http://www.korrika.eus/index.php?option=com_content&view=article&id=1194&Itemid=757&lang=eu
*klikatuz.

Eskerrik asko: izan zaitez laguntzaile, eta lagundu mezua zure inguruan zabaltzen. Gora #KORRIKA!